

TIBETANSK TERRIER

(TIBETAN TERRIER)

Oprindelsesland: Tibet (China)

Protektion: Storbritannien

Anvendelse: Selskabshund

Klassifikation: FCI Gruppe 9 (Selskabshunde og dværghunde),
Sektion 5 (Tibetanske racer)
Uden brugsprøve

Kort historisk resume: På trods af navnet er den Tibetanske Terrier ikke en terrier, men en hyrdehund. Fungerede også som vagthund for handlende, der rejste frem og tilbage til Kina. Den klarede sit job fint, ikke så meget på grund af størrelsen som på grund af den ærefrygt den indgød. Man mener, at racen er den oprindelige Hellige Tibetanske Hund. Det siges at racen er endnu livligere end de andre tibetanske racer i Gruppe 9, og dens energi og entusiasme skaber ligevægt i dens færdigheder som miniature vagthund – noget i retning af en lille Old English Sheepdog.

SON

©J. Campin, illustr. KC Picture Library

Helhedsindtryk: Robust, middelstor, langhåret, med ret kvadratisk kontur.

Vigtige proportioner: Længden fra skulderspids til halerod er den samme som skulderhøjden.

Temperament: Livlig og godmodig. En trofast ledsager med mange tiltalende træk. Frimodig og årvågen, intelligent og modig, hverken arrig eller stridbar. Er tilbageholden over for fremmede.

Hoved: Hovedet er rigeligt beklædt med lang pels, som falder fremover, men ikke dækker over øjnene og ikke påvirker hundens mulighed for at se. Underkæben har et lille skæg, som ikke må være for rigeligt. Tilsammen giver det et beslutsomt udtryk.

Skalle: Middellang, hverken bred eller grov. Den bliver gradvis lidt smallere fra ørerne til øjnene og er hverken kuplet eller helt flad mellem ørerne.

Stop: Markeret foran øjnene, men ikke overdrevet

Næse: Sort

Næseparti: Kraftigt. Længden fra øjnene til næsespidsen er den samme som fra øjnene til nakkekuden.

Kæber, bid: Underkæben er veludviklet. Fortænderne er placeret i en let bue med regelmæssige mellemrum og stillet lodret i kæben. Saksebid eller omvendt saksebid

Kinder: Kindbenene er buede, men ikke så kraftigt udviklede, at de virker fremstående.

Øjne: Store og runde, hverken udstående eller dybtliggende og placeret ret langt fra hinanden. De er mørkebrune med sorte øjenrande.

Ører: Hængende, båret ikke alt for tæt ind mod hovedet. De er V-formede, ikke for lange, ansat ret højt oppe på siden af skallen og rigeligt beklædt med lange hår.

Hals: Stærk, muskuløs, af middel længde, hvilket gør det muligt at bære hovedet højere end ryggen og give et balanceret helhedsindtryk. Halsen flyder ind mellem de velansatte skuldre.

Krop: Muskuløs, kompakt og kraftfuld

Overlinie: Lige

Lænd: Kort, let hvælvet

Kryds: Lige

Bryst: Temmelig hvælvede ribben med brystdybde til albuerne. Når godt bagud.

Hale: Middellang, ret højt ansat og båret muntert i en krølle op over ryggen. Meget rigeligt beklædt med lange hår. Et knæk nær halespidsen ses ofte og er tilladt.

Lemmer:

Forpart:

Helhedsindtryk: Rigelig pels

Skuldre: Vel tilbagelagte og af god længde

Overarm: Af god længde og skråtstillet

Underarm: Lige og parallel

Mellemhånd: Let skråtstillet

Forpoter: Store og runde, beklædt med meget rigelig pels, også mellem tæer og trædepuder. Hunden træder godt ned på trædepuderne, og poterne er ikke hvælvede.

Bagpart:

Helhedsindtryk: Rigelig pels, muskuløs. Velvinklede knæ og lavt ansatte haser, som giver en lige topline og godt fraskub.

Knæ: Velvinklede

Haseled: Lavt ansat.

Bagpoter: Som forpoterne

Bevægelse: Jævn og ubesværet med god rækkevidde og kraftfuldt fraskub. I skridt og trav må bagbenene ikke spore mere snævert eller bredt end forbenene.

Pels:

Hårlag: Dobbelt pels. Underpelsen er fin og uldagtig. Dækpelsen er rigelig og fin, men hverken silke- eller uldagtig. Hårene er lange, enten lige eller bølgede, men ikke krøllede.

Farve: Hvid, golden, cream, grå eller røgfارvet, sort, flerfarvet (parti-colour) eller trefarvet (tricolour). Praktisk talt er enhver farve tilladt undtagen lever- eller chokoladebrun.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 36 – 41 cm. Tæver er en smule mindre.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der klart viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 24.06.2015

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

JANUAR 2017

☒☒☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK JULI 2012 ☒☒☒

Anatomiske træk

